

Бойно

УЧЕНИЕ

Днесъ имаме „бойно учение“. Това е съобщено още въ петък и всички орлета съ нетърпение чакаха днешния день. На никого не е известно въ какво ще се състои учението и къде ще бжде то.

Осемъ часа. Строени сме въ двора на прогимназията и внимателно слушаме напътствията, които ни дава командирътъ. Горимъ отъ нетърпение. Къде ще идемъ, какво ще правимъ? Но ето, раздѣлятъ ни на две групи. Тия групи ще се отправятъ по различни пжтища къмъ едно сборно мѣсто. Вржчатъ се на водачитѣ на групитѣ по единъ пликъ, който съдържа описание на пжтя, по който трѣбва да мине групата. Посочени сж отличителни белези, по който ще се ориентираме.

Най-после трѣгваме. Нашата група съ отправя по ул. „Старопланинска“, бул. „Търговски“ и излиза отъ града, по посока на бента. Вървимъ известно време по него, но на едно мѣсто, споредъ описанието, трѣбва да се отдѣлимъ и минемъ малка рѣкчица. Мостъ нѣма. Но това не ни плаши. Постройваме примитивно мостче и минаваме благополучно. Следъ известно време навлизаме въ лозята. Движимъ се по пжтека между самитѣ лозя, но нито едно орле не посѣга къмъ сочните гроздове, увиснали на единъ метъръ въ лѣво и дѣсно отъ пжтеката. Всички съзнаватъ, че бранникътъ трѣбва да пази чуждото.

Вече сме на върха. Предупредени сме, че може би врагътъ е близо и затова се замаскираме съ клончета.

Всѣки сега трѣбва да внимава, за да не бжде забелязанъ. Движимъ се внимателно и изведнажъ... Лѣгай! Падаме на земята. Сърцата ни биятъ силно, тѣлата ни сж сякашъ срастнали съ земята. Следва нова команда: Всички внимателно да преминемъ откритото мѣсто! Приведени, съ затаенъ джхъ, прибѣгваме и пакъ залѣгаме. Сжщински шурмоваци! Съ тия клони, съ тия раници, съ тоя духъ!

Вече сме на шосето. Тукъ трѣбва да внимаваме още повече. Срѣщаме селяни, които съ умиление гледатъ тия „малчугани“, които залѣгатъ и преминаватъ опаснитѣ мѣста съ опитността на стари, изпитани войници. Най-после стигаме до опредѣленото мѣсто — кладенецътъ. Тукъ почиваме и дочакваме другата група, която е малко закъснѣла.

Сега почва истинското нападение. Съ завързани очи ни завеждатъ на такова мѣсто въ гората, отъ гдето трѣбва сами да се ориентираме. Тукъ намираме двама наши „ранени“ другари, а въ тѣхъ — две писма съ морзови знаци. Бързо разчитаме писмата. Оставени сж отъ наши другари, пленени и откарани въ крепостта, която е защищавана отъ неприятеля. Посока — изтокъ и североизтокъ — само това! Сега ще проличи нашата съобразителностъ! Да се оправиме и намѣримъ крепостта само по тия сведения! Но напредъ! Сърцата ни биятъ силно, всичко това за насъ е действителностъ, а не игра. Сега ще покажемъ, дали сме достойни за